

KONSPEKT DLA MŁODZIEŻY

1. Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

Animator rozpoczyna modlitwę spontaniczną, angażując uczestników, której wezwania będą się kończyły słowami „Oddaję Ci Panie” lub „Ofiaruję Ci Panie”

2. Powtórzenie

Animator wypisuje na kartkach części z jakich składa się Liturgia Słowa (I Czytanie, Psalm responsoryjny, II Czytanie, Alleluja, Ewangelia, Homilia, Wyznanie Wiary, Modlitwa powszechna. Uczestnicy po kolei podchodzą i losują kartkę. Ich zadaniem jest opowiedzenie o tym, co wylosowali, jednak bez możliwości użycia słów, które na kartce się znajdują. Animator odmierza stoperem 15s, po upływie tego czasu pozostali uczestnicy muszą odgadnąć o jakiej części mowa.

3. Wprowadzenie

Bardzo często w Ewangelii słyszymy słowo „Bliźni”. Słownik Języka Polskiego tłumaczy je jako „każdy człowiek w stosunku do drugiego”. Dlaczego w rzeczywistości często jest inaczej?

4. Miłosierny Samarytanin

Bycie bliźnim to nie jest coś, co dostajemy gotowe. To postawa wymagająca konkretnych gestów, czynów, wysiłku, pracy nad sobą, wychodzenia do drugiego człowieka.

Pan Jezus, żeby pokazać, jak mogę być bliźnim dla drugiego człowieka, jak mogę się ofiarowywać drugiemu człowiekowi opowiedział przypowieść o Miłosiernym Samarytaninie:

A oto powstał jakiś uczonec w Prawie i wystawiając Go na próbę, zapytał: «Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?» Jezus mu odpowiedział: «Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz?» On rzekł: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem; a swego bliźniego jak siebie samego. Jezus rzekł do niego: «Dobrześ odpowiedział. To czyn, a będziesz żył». Lecz on, chcąc się usprawiedliwić, zapytał Jezusa: «A kto jest moim bliźnim?»

Jezus nawiązując do tego, rzekł: «Pewien człowiek schodził z Jerozolimy do Jerycha i wpadł w ręce zbójców. Ci nie tylko że go obdarli, lecz jeszcze rany mu zadali i zostawiwszy na pół umarłego, odeszli. Przypadkiem przechodził tą drogą pewien kapłan; zobaczył go i minął. Tak samo lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zobaczył go, minął. Pewien zaś Samarytanin, będąc w podróży, przechodził również obok niego. Gdy go zobaczył, wzruszył się głęboko: podszedł do niego i opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem; potem wsadził go na swoje bydlę, zawiózł do gospody i pielęgnował go. Następnego zaś dnia wyjął dwa denary, dał gospodarzowi i rzekł: "Miej o nim staranie, a jeśli co więcej wydasz, ja oddam tobie, gdy będę wracał". Któryż z tych trzech okazał się, według twego zdania, bliźnim tego, który wpadł w ręce zbójców?» On odpowiedział: «Ten, który mu okazał miłosierdzie». Jezus mu rzekł: «Idź, i ty czyn podobnie!»

Jezus pokazuje, że być bliźnim to konkretne działanie zależne od sytuacji, w której się znajdujemy. Sam pokazał, co to znaczy być bliźnim, kiedy umył uczniom stopy w czasie Ostatniej Wieczerzy.

I takiej postawy chce uczyć nas - być ofiarnym, w każdej chwili, w każdej sytuacji, wobec każdego, nawet wroga.

Animator prosi, aby uczestnicy w domu odnaleźli w Piśmie Świętym „Kazanie na Górze” z Ewangelii Mateusza (rozdziały 5-7) i wypisali sobie jedną postawę, którą będą chcieli kształtować uczą się bycia ofiarnym.

5. Ofiarność a Eucharystia

Ofiarność wyraża się przede wszystkim przez służbę drugiemu człowiekowi. Ale kiedy przychodzimy na Eucharystię, także składamy ofiarę.

- Co może być naszą ofiarą w czasie Eucharystii?
- Kiedy dokonuje się ten moment ofiarowania?
- Dlaczego ofiarowanie czegoś Panu Bogu jest takie ważne?

Ofiara Mszy Świętej to ofiara każdego kto na nią przyszedł. Jeśli przynosimy ze sobą jakiś dar, to włącza się on w budowanie Królestwa Bożego. Ten dar nie musi być doskonały, ale ważne, aby był, żeby pochodził z głębi serca.

W podsumowaniu animator może wykorzystać historię z książki Bruna Ferrero „Czasami wystarczy promyk słońca”:

Oto tu jesteś, mój Boże. Szukasz mnie? Czego chcesz? Nie mam Ci nic do dania. Po naszym ostatnim spotkaniu, nic nie odłożyłem dla Ciebie. Nic... Ani jednego dobrego uczynku. Byłem zbyt zmęczony. Nic... Ani jednego

dobrego słowa. Byłem zbyt smutny. Obrzydzenie życiem, nuda, bezużyteczność.

- *Ofiaruj!*

Zniecierpliwienie, gdy każdego dnia widzisz dzień kończący się bezużytecznie. Pragnienie, by odpoczywać wolnym od obowiązków i zobowiązań. Obojętność na dobro, które należy czynić, zmęczenie Tobą, mój Boże!

- *Ofiaruj!*

Ospałość duszy, wyrzuty sumienia za moją apatię silniejszą od wyrzutu... Potrzeba bycia szczęśliwym, czułość, która wyczerpuje ból, że jestem jaki jestem, niestety...

- *Ofiaruj!*

Niepokoje, lęki, wątpliwości. Panie niczym śmieciarz wędrujesz, zbierając... odpadki i śmieci. Co chcesz z nimi zrobić, Panie?

- *Królestwo Niebieskie.*

6. Modlitwa na zakończenie

Animator może wydrukować uczestnikom modlitwę codziennego ofiarowania się Jezusowi autorstwa św. Tereski z Lisieux, aby można było ją odmówić wspólnie:

Boże mój, ofiaruję Ci wszystkie działania, których dzisiaj dokonam w jakiejś intencji i na chwałę Przenajświętszego Serca Pana Jezusa. Pragnę uświęcić bicie mego serca, moje myśli i moje czyny, nawet te najzwyczajniejsze, jednocząc je z Jego nieskończonymi zasługami oraz naprawiać moje błędy rzucając je na palenisko Jego miłosiernej Miłości.

Boże mój! Chcę Cię prosić dla siebie i dla moich najdroższych o łaskę doskonałego wypełniania Twojej świętej woli oraz, przez wzgląd na Twoją Miłość, o łaskę zgody na wszystkie radości i smutki tego przemijającego życia, tak, ażebyśmy mogli się kiedyś zjednoczyć w niebie na całą wieczność. Niech się tak stanie. Amen.